



## 080120 Septuagesima Lars B Stenström/Noomi Tönnäng

*Lars B Stenström (LBS)*/Idag predikar vi i en enkel dialog över Psaltarpsalmen 25. Psalmen som är en bön. En alfabetpsalm, varje vers börjar på en ny bokstav i det hebreiska alfabetet. Där står bland annat: ”Herre, lär mig Dina vägar, visa mig dina stigar... Han leder de ödmjuka rätt, de ödmjuka lär han sin väg. Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet... Herre min synd är stor, förlåt den, ditt namn till ära.”

*Noomi Tönnäng (NT)*/David säger att hans synd är stor. I vår västerländska tradition har synd ofta förknippats med överträdelse av Guds lag och något som har med ond vilja att göra.

I andra traditioner har synd mera med sår att göra. Något är skadat i skapelsen, därför kan synden fortsätta göra skada. Jag tror vi behöver båda synsätten. Hur tänker du kring synden?

*LBS*/Jag är för synden. Jag är absolut för synden - eftersom jag är emot den! Ingen vill väl så gärna se synden? Erkänna dess realitet. Psalmens ord om Herrens vägar och stigar syftar på vår livsstil, hur vi lever. Går vi enbart våra egna vägar tappar vi bort oss. På Guds väg besegras synd. Men synd förresten... De flesta har ingen föreställning om synd. Jag som är hygglig och supersnäll! Vad har jag med synd att skaffa?

Vid en familjemässa fick två barn ställa sig med ryggen mot varandra. Det här är synd, sa prästen. Ni är bortvända från varandra. Synden skiljer mig från Gud och andra, får mig att missa målet. Tycker du det är synd att ordet synd finns? Borde vi använda andra ord?

*NT*/Helst skulle jag vilja kasta syndabegreppet i papperskorgen. Syndabegreppet får mig ibland att tänka att synd bara är kopplat till människors onda vilja. Ibland använder jag istället ord som brustenhets, göra illa. Jag tror dock vi behöver prata om synden och använda ordet. Det är ett omistligt ord.

David nämner också stororden nåd och förlåtelse. Gud identifierar ju inte människan med synden. Vi är villkorslöst älskade, men förtjänar inte nåd och förlåtelse, För att vi människor ska kunna ta till oss nåden och förlåtelsen behöver vi låta sanningen genomlysna våra liv, så vi kan benämna, sätta ord på vår synd. Eller komplicerar jag nådens och förlåtelsen?

*LBS*/Nej, men måste vi inte bygga på erfarenheter? Till och med de som har svårt att tro på Gud tänker minsann att Gud är nådig och förlåtande. Den Gud man tvivlar på ses som pålitlig och trofast. Men medmänniskor – om de är sant toleranta och förlåtande tvivlar man på.

*NT*/Ibland tar det lång tid innan människor kan förlåta varandra, bitterheten slår rot i oss. Men vi får inte ha bråttom att vare sig förlåta dem som gjort oss illa eller be om förlåtelse när vi själva har skadat någon annan, bara för att vara ”snälla”. Då finns risken att förlåtelsen bara blir ord.

David skriver om ödmjukhet. Finns det någon ödmjukhet i vårt samhälle idag?



*LBS/Ödmjukhet... ja när såg vi det senast? Jag och mitt verkar viktigast. Jag har rätt – du har fel. Som i riksdagens partiledardebatt. Där smäller man på och förödmjukar gärna de andra. Är det bara ett spel? Kanske... Men vi tar intryck. Psaltarens ödmjuka böjer sig inför Gud, inte inför ödet som man kunde tro. Inför Gud - inte en de egna önskningarnas gud, inte en snällgud, kramgod o kravlös, någon att ta fram när det passar.*

*NT/Min upplevelse är att ordet ödmjukhet, precis som synd är ett ord som behöver återerövas, därför att det är omistligt för oss människor. Det är precis som synd obekvämt och närgånget. När jag hör ordet associerar jag till mjukhet och att böja sig ner. Vi behöver bli mjuka och böja oss ner av många skäl och inte minst inför det faktum att vår rikedom i väst är möjlig tack vare andras fattigdom. Ja, det här kan bli en predikan i sig, men hur kan vi som församlingar leva och hjälpa varandra att vara ödmjuka?*

*LBS/När den ekumeniska böneveckans program kom såg jag att temat var beständigt! Men det stod Be ständigt! Be ständigt och beständigt. Kan den längtan många ändå bär efter mening, inriktning och mål formuleras som en öppen bön i denna förvirringens tid? Hur ber vi i bortvändhetens tid? Visa oss Herre Din väg! Lär oss den! Led oss!*

*NT/Den bönen handlar om att våra liv ska få bli genomsyrade av längtan efter att gå förlåtelsens och ödmjukhetens väg, att skapa miljöer som kännetecknas av försoning och upprättelse. I den bönen och på den börens väg behöver vi varandra! Amen*